

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 7/14
Λουξεμβούργο, 22 Ιανουαρίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-270/13
Ηνωμένο Βασίλειο κατά Συμβουλίου και Κοινοβουλίου

Η εξουσία της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών να παρεμβαίνει στις χρηματοπιστωτικές αγορές των κρατών μελών, σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, για να ρυθμίσει ή να απαγορεύσει τις ανοικτές πωλήσεις, είναι συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης

Η άσκηση της εξουσίας αυτής δεν θίγει το καθεστώς μεταβιβάσεως εξουσιών που προβλέπεται στη Συνθήκη ΛΕΕ, δεδομένου ότι εντάσσεται σε πλαίσιο κριτηρίων και προϋποθέσεων που οριοθετούν το πεδίο δράσεως της εν λόγω αρχής

Το 2012 η Ευρωπαϊκή Ένωση εξέδωσε έναν κανονισμό για την εναρμόνιση των ανοικτών πωλήσεων στο πλαίσιο της χρηματοπιστωτικής κρίσεως¹. Οι ανοικτές πωλήσεις αποτελούν πρακτική η οποία συνίσταται στην πώληση περιουσιακών στοιχείων και τίτλων τους οποίους δεν κατέχει ο πωλητής κατά το χρόνο της πωλήσεως, με την πρόθεση να επωφεληθεί από μείωση της τιμής τους. Ο κανονισμός αποσκοπεί στην αποτροπή μιας ανεξέλεγκτης πτώσεως της τιμής των χρηματοπιστωτικών αυτών μέσων σε περίπτωση διαταράξεως των χρηματοπιστωτικών αγορών, μέσω ανοικτών πωλήσεων.

Ο κανονισμός εκδόθηκε βάσει του άρθρου 114 ΣΛΕΕ, βάσει του οποίου δύνανται να ληφθούν τα αναγκαία μέτρα εναρμόνισης για την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Το άρθρο 28 του κανονισμού αναγνωρίζει στην Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών (ΕΑΚΑΑ) ορισμένες εξουσίες παρεμβάσεως. Η ΕΑΚΑΑ μπορεί να εκδίδει πράξεις νομικώς δεσμευτικές για τις χρηματοπιστωτικές αγορές των κρατών μελών της Ένωσης σε περίπτωση απειλής για την εύρυθμη λειτουργία και την ακεραιότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή για τη σταθερότητα του συνόλου ή μέρους του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ένωση.

Τον Μάιο του 2012 το Ηνωμένο Βασίλειο άσκησε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου ζητώντας την ακύρωση του άρθρου 28 του κανονισμού. Το Ηνωμένο Βασίλειο προβάλλει, ιδίως, ότι στην ΕΑΚΑΑ ανατέθηκε ευρεία διακριτική εξουσία πολιτικής φύσεως, κατά παράβαση των αρχών του δικαίου της Ένωσης σχετικά με τη μεταβίβαση εξουσιών. Το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει, επίσης, ότι το άρθρο 114 ΣΛΕΕ δεν αποτελεί ορθή νομική βάση για την έκδοση των κανόνων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 28 του κανονισμού.

Στην απόφασή του που εκδόθηκε σήμερα το Δικαστήριο διαπιστώνει, καταρχάς, ότι το άρθρο 28 του κανονισμού δεν παρέχει στην ΕΑΚΑΑ καμία αυτοτελή αρμοδιότητα υπερβαίνουσα τις αρμοδιότητες που ανατέθηκαν στην αρχή αυτή κατά την ίδρυσή της². Το Δικαστήριο υπογραμμίζει, επίσης, ότι η άσκηση των αρμοδιοτήτων περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο αυτό εντάσσεται σε ένα πλαίσιο κριτηρίων και προϋποθέσεων που οριοθετούν το πεδίο δράσεως της ΕΑΚΑΑ.

Συγκεκριμένα, αφενός, η ΕΑΚΑΑ επιτρέπεται να λαμβάνει τα μέτρα που παρατίθενται στο επίμαχο άρθρο, μόνον εφόσον αυτά αποσκοπούν στην αντιμετώπιση απειλής για τις χρηματοπιστωτικές αγορές ή για τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ένωση και υπάρχουν

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 236/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, για τις ανοικτές πωλήσεις και ορισμένες πτυχές των συμβολαίων ανταλλαγής πιστωτικής αθέτησης (ΕΕ L 86, σ. 1).

² Βλ. κανονισμός (ΕΕ) 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/77/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331, σ. 84).

διασυννοριακές συνέπειες. Εξάλλου, για τη λήψη κάθε μέτρου της ΕΑΚΑΑ πρέπει να πληρούται η προϋπόθεση ότι καμία αρμόδια αρχή δεν έχει λάβει μέτρα για την αντιμετώπιση της απειλής ή μία ή περισσότερες αρμόδιες αρχές έχουν λάβει μέτρα που δεν αντιμετωπίζουν επαρκώς την απειλή.

Αφετέρου, η ΕΑΚΑΑ οφείλει να λαμβάνει υπόψη το βαθμό στον οποίο τα μέτρα αυτά (i) αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά την απειλή για τις χρηματοπιστωτικές αγορές ή τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ένωση ή (ii) βελτιώνουν σημαντικά την ικανότητα των αρμόδιων εθνικών αρχών να παρακολουθούν την απειλή αυτή. Η ΕΑΚΑΑ πρέπει να μεριμνά, επίσης, ώστε τα μέτρα αυτά να μη δημιουργούν τον κίνδυνο καταχρηστικής επιλογής του ευνοϊκότερου καθεστώτος και να μην έχουν αρνητική επίδραση στην αποτελεσματικότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών, συμπεριλαμβανομένης της μείωσης της ρευστότητας στις αγορές αυτές ή της δημιουργίας αβεβαιότητας για τους συμμετέχοντες στην αγορά δυσανάλογη προς τα οφέλη του μέτρου.

Το Δικαστήριο επισημαίνει, επίσης, ότι η ΕΑΚΑΑ υποχρεούται να διεξάγει διαβουλεύσεις με την Ευρωπαϊκή Αρχή Συστημικού Κινδύνου και, εφόσον ενδείκνυται, με άλλες σχετικές αρχές. Η ΕΑΚΑΑ οφείλει, εξάλλου, να κοινοποιεί στις αρμόδιες εθνικές αρχές το μέτρο που προτίθεται να λάβει. Η ΕΑΚΑΑ οφείλει επίσης να επανεξετάζει τα μέτρα σε κατάλληλα χρονικά διαστήματα (τουλάχιστον κάθε τρεις μήνες), επομένως αυτά έχουν προσωρινό χαρακτήρα. Επιπλέον, η αναλυτική οριοθέτηση των εξουσιών παρεμβάσεως που απονέμονται στην ΕΑΚΑΑ υπογραμμίζεται από το γεγονός ότι η Επιτροπή έχει την εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις οι οποίες προσδιορίζουν τα κριτήρια και τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές και την ΕΑΚΑΑ για να καθορίζονται ορισμένα ανεπιθύμητα συμβάντα ή εξελίξεις, καθώς και οι απειλές για τις χρηματοπιστωτικές αγορές ή τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο κρίνει ότι οι εξουσίες που διαθέτει η ΕΑΚΑΑ είναι σαφώς οριοθετημένες και μπορούν να ελεγχθούν δικαστικά βάσει των σκοπών που έχουν καθοριστεί από την αρχή που της μεταβίβασε τις εξουσίες. Συνεπώς, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι εξουσίες αυτές είναι σύμφωνες με τη Συνθήκη ΛΕΕ.

Δεύτερον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, εφόσον η Συνθήκη ΛΕΕ επιτρέπει ρητώς την έκδοση πράξεων γενικής ισχύος από τα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, η ΕΑΚΑΑ έχει επίσης την εξουσία να εκδίδει τέτοιες πράξεις.

Τρίτον, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το άρθρο 28 του κανονισμού δεν θίγει το καθεστώς μεταβίβασης εξουσιών που προβλέπεται στη Συνθήκη ΛΕΕ. Το Δικαστήριο διευκρινίζει συναφώς ότι το ανωτέρω άρθρο, που παρέχει στην ΕΑΚΑΑ ορισμένες εξουσίες λήψεως αποφάσεων σε έναν τομέα που απαιτεί ειδική επαγγελματική και τεχνική εμπειρία, δεν μπορεί να εξετασθεί μεμονωμένα. Αντιθέτως, πρέπει να θεωρηθεί ως τμήμα ενός συνόλου κανόνων που σκοπούν να παράσχουν στις αρμόδιες εθνικές αρχές και στην ΕΑΚΑΑ εξουσίες παρεμβάσεως για την αντιμετώπιση δυσμενών εξελίξεων που απειλούν τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα εντός της Ένωσης και την εμπιστοσύνη των αγορών. Για το σκοπό αυτό, οι ανωτέρω αρχές πρέπει να είναι σε θέση να επιβάλλουν προσωρινούς περιορισμούς στις ανοιχτές πωλήσεις ορισμένων χρηματοπιστωτικών αξιών ή στη σύναψη συμβολαίων ανταλλαγής πιστωτικής αθετήσεως, προκειμένου να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην Ένωση.

Τέταρτον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το άρθρο 114 ΣΛΕΕ δεν προβλέπει ότι τα μέτρα που εκδίδονται από τον νομοθέτη της Ένωσης βάσει του άρθρου αυτού πρέπει να έχουν ως μόνους αποδέκτες τα κράτη μέλη. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι με την έκδοση του άρθρου 28 του κανονισμού ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να προβλέψει έναν κατάλληλο μηχανισμό που επιτρέπει να εκδίδει η ΕΑΚΑΑ, ως ύστατο μέτρο και σε όλως ειδικές καταστάσεις, μέτρα με ισχύ σε ολόκληρη την Ένωση, τα οποία βεβαίως μπορούν να λάβουν τη μορφή αποφάσεων με αποδέκτες ορισμένους συμμετέχοντες στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Επιπλέον, το άρθρο 28 του κανονισμού σκοπεί πράγματι, σύμφωνα με το πνεύμα του άρθρου 114 ΣΛΕΕ, στην προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την εποπτεία ορισμένων αξιών και τον έλεγχο, σε καθορισμένες καταστάσεις, ορισμένων εμπορικών συναλλαγών με αντικείμενο τις αξίες αυτές. Εξάλλου, οι εξουσίες που

προβλέπονται στο άρθρο 28 του κανονισμού έχουν ως αντικείμενο, σύμφωνα με το άρθρο 114, τη βελτίωση των όρων της εγκαθιδρύσεως και της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς στον χρηματοπιστωτικό τομέα. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο έκρινε ότι **το άρθρο 114 ΣΛΕΕ αποτελεί κατάλληλη νομική βάση για την έκδοση του άρθρο 28 του κανονισμού.**

Αφού απέρριψε όλους τους λόγους αναιρέσεως που προέβαλε το Ηνωμένο Βασίλειο, **το Δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106